

om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 535 fg.)

Sagen sattes under Forhandling.

Philipsen: Folketinget skylder den nuværende Regering megen Tak, fordi den høje Regering i Landstinget har fremsat i saa godt som uforandret Skikkelse det Forslag, som i Fjor blev vedtaget her enstemmig med Tilslutning fra alle Partiers Side, om en Gennemførelse af nogle væsentlige, om end ikke alt for betydelige Ændringer i den bestaaende Lov om Alderdomsunderstøttelse. Det blev under denne Sags Behandling i Fjor i Folketinget fra alle Sider udtalt, at man viste Resignation ved at gaa med til nærværende Lovforslag, selvfølgelig næsten, kan man sige, fra deres Side, som ansaa den nuværende Lov for et saadant Ideal af Lovgivervirksomhed, at det egentlig var umuligt at forbedre den, men ogsaa fra deres Side, som ønskede langt mere gennemgribende Ændringer i den bestaaende Lov, men hvor man dog kunde samles om nogle Ændringer, som man ansaa for ubetingede Forbedringer, selv om man ikke gjorde det helt uden Betænkelighed, idet disse Forbedringer egentlig kunde have været tænkt anvendte som Løftestang for en mere gennemgribende Systemændring angaaende Forsørgelsen af gamle. Folketinget vedtog, som sagt, et saadant Lovforslag. Regeringen fremsatte det i Aar i uforandret Skikkelse i Landstinget, hvor det i Fjor var blevet liggende.

Derimod kan Folketinget neppe være lige saa taknemmelig over for Landstinget for den Behandling, Landstinget har ladet blive Regeringens Lovforslag til Del. Landstinget har foretaget ret indgribende Ændringer i det, Regeringen havde foreslaaet, og jeg kan sige paa de allerfleste Punkter Ændringer i en saadan Retning, at de ikke kunne være sympatiske for Flertallet i Folketinget. Disse Ændringer ere heller ikke blevne accepterede fra Regeringens Side. Alligevel ønsker jeg allerede paa dette Stadium at sige, at jeg har det Indtryk af Landstingsudvalgets og dets Flertalsordførers Udtalelser, at der i alt Fald i visse Kredse af Landstingsflertallet er et Ønske om at faa noget ud af nærværende Lovforslag, og at der ingenlunde er et Ønske om at begrave Sagen. Jeg lægger ikke saa megen Vægt paa enkelte

velvillige Udtalelser i den Retning som paa, at Landstinget virkelig har vedtaget Bestemmelser i den Retning, hvori det ogsaa maa være os kært, at der sker Ændringer i Loven. Jeg anser det for naturligt, at Folketinget vil besvare den relative Imødekommen paa lignende Maade, at ogsaa vi ville prøve ved vor Behandling af Lovforslaget at vise os lydhøre og imødekommende over for Ønsker fra Landstingets Side, men at denne Imødekommen og Lydhørhed dog ingenlunde kan gaa saa vidt, at vi skulde give Afkald paa at faa det gennemført, som maa være af væsentlig Interesse for os.

De Ændringer, som Landstinget har foretaget i Regeringens Forslag, ere i det væsentlige følgende: For det første havde Regeringen foreslaaet, at den Tid, inden for hvilken en hæderlig gammel skal holde sig fri for Fattigvæsenet, skulde nedsættes fra 10 Aar før det 60de Aar til 5 Aar. Denne Bestemmelse har Landstinget ikke kunnet tiltræde; det foreslaar at blive staaende ved de nuværende 10 Aar. Dernæst har Landstinget i Lovforslagets § 1 indført en ny Bestemmelse, nemlig at det „Tidsrum, i hvilket paagældende skal have haft fast Ophold her i Landet, er den kommunale Myndighed dog, for saa vidt angaar Personer, der ere hjemvendte fra Udlandet, berettiget til at forkorte, naar Omstændighederne særlig tale derfor“. Denne Bestemmelse vil ikke være til Hindring for Lovens Vedtagelse her i Folketinget. Jeg tror, at der er mange, der ville være enige med mig i, at det er en god Ændring, som Landstinget her har foretaget, og jeg henviser til, at Folketingets Ordfører i Fjor udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at det havde været under Overvejelse inden for Udvalget at fremsætte en saadan Bestemmelse, og at kun den knappe Tid og Vanskeligheden for os ved at finde en god Formulering af den paagældende Bestemmelse hindrede os i at fremsætte Forslag derom. Jeg bemærker, at denne Bestemmelse er beregnet dels paa danske søfarende og dels paa, hvad jeg kunde kalde for danske Amerikanere, Danske, som i længere Tid have opholdt sig i Udlandet, og som nu komme hjem og ikke have haft fast Ophold her i Landet i det tilstrækkelige Tidsrum, inden de opnaa det 60de Aar.

Fremdeles har vort sædelige Førstekammer indført en ny Værdighedsbetingelse, idet det foreslaar som Vilkaar for at opnaa Alderdomsunderstøttelse, at vedkommende ikke blot ikke maa være funden